



Krajowa Administracja
Skarbowa

Ministerstwo Finansów
Departament Cei

WYTYCZNE dotyczące wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP)

Wersja: 1.0

Czerwiec, 2020

WPROWADZENIE

Wytyczne dotyczące decyzji w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) służą ułatwieniu jednolitego stosowania odpowiednich przepisów określonych w unijnym kodeksie celnym ¹ (UKC), rozporządzeniu delegowanym Komisji ² (UKC RD) i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UKC RW) ³.

Wiążąca informacja o pochodzeniu (WIP) jest decyzją administracyjną wydawaną na wniosek osoby zainteresowanej. Decyzja WIP nie zastępuje dokumentów potwierdzających pochodzenie towarów, ale do celów jej stosowania w kontekście konkretnej procedury celnej, posiadacz decyzji WIP musi być w stanie udowodnić, że dane towary oraz okoliczności decydujące o nabyciu pochodzenia odpowiadają pod każdym względem towarom i okolicznościom określonym w decyzji.

Decyzje WIP zapewniają tym samym podmiotom gospodarczym informacje w odniesieniu do pochodzenia towarów, ułatwiają pracę organów celnych oraz przyczyniają się do jednolitej interpretacji reguł pochodzenia.

1. Warunki złożenia wniosku o wydanie decyzji WIP

W przepisach unijnych nie wprowadzono warunku, zgodnie z którym podmiot gospodarczy wnioskujący o WIP powinien mieć siedzibę na obszarze celnym Unii. Jednak, niezależnie od tego czy wnioskodawca ma lub nie ma siedziby na obszarze celnym Unii, ubiegając się o decyzję w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu ma obowiązek podać we wniosku swój numer EORI.

Każdy podmiot gospodarczy, który ubiega się o wydanie decyzji WIP, może skorzystać w ramach tej procedury z przedstawiciela. Przedstawicielstwo to może być bezpośrednie, w tym przypadku przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz podmiotu gospodarczego. Zastępstwo jest pośrednie, jeżeli przedstawiciel działa we własnym imieniu (będzie posiadaczem decyzji), ale na rzecz innego podmiotu.

W przypadku, gdy podmiot gospodarczy ma siedzibę poza UE, lepszym rozwiązaniem będzie wyznaczenie przedstawiciela pośredniego mającego siedzibę na terytorium UE i posiadającego numer EORI, który złoży wniosek o wydanie WIP. Aby móc później posługiwać się decyzją WIP, zgłoszenie celne musi być złożone również przez tego przedstawiciela pośredniego.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9.10.2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. L 269 z 10.10.2013)

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28.07.2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 z późn. zmianami)

³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24.11.2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 z późn. zmianami)

Wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążących informacji należy przedłożyć właściwemu organowi celnemu w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma siedzibę, lub w państwie członkowskim, w którym informacja będzie wykorzystywana.

W Polsce organem tym jest Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie ⁴:

DYREKTOR IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ w WARSZAWIE

Dział Wiążących Informacji

Tel. (48 22) 510 46 52

e-mail: wip.ias.warszawa@mf.gov.pl

Wniosek może dotyczyć wyłącznie jednego rodzaju towarów i jednego zbioru okoliczności istotnych dla określenia pochodzenia (art. 16 ust. 3 UKC- RW).

Jeden rodzaj towarów oznacza, że dane towary są klasyfikowane w tej samej pozycji taryfowej. Jeden zbiór okoliczności istotnych dla określenia pochodzenia oznacza, że towary zostały uzyskane w identycznych warunkach, z zastosowaniem tego samego procesu wytwarzania i ekwiwalentnych materiałów, w szczególności jeżeli chodzi o ich status pochodzenia.

Wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek dotyczący tych samych towarów i tych samych okoliczności decydujących o nabyciu pochodzenia (art. 33 ust. 1 lit. a) UKC). Wniosek musi być powiązany z planowanym wykorzystaniem decyzji WIP lub z planowanym korzystaniem z procedury celnej (art. 33 ust. 1 lit. b) UKC). Musi także zawierać informacje wymagane do podjęcia decyzji przez organ celny, który sprawdza, czy wszelkie informacje niezbędne do przyjęcia wniosku zostały dostarczone. Wnioskodawca jest odpowiedzialny za dostarczenie wszelkich informacji niezbędnych do podjęcia decyzji. W razie konieczności, w trakcie procesu wydawania decyzji organ celny może zażądać dodatkowych informacji.

2. Składanie wniosku i wymagane informacje

Prawodawstwo unijne nie przewiduje specjalnego formularza wniosku, niemniej wzór wniosku o udzielenie WIP stanowiący załącznik do niniejszych wytycznych jest oparty na wcześniejszym wzorze tego formularza, który funkcjonował na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 856). Chociaż rozporządzenie to już nie obowiązuje i nie ma w związku z tym prawnego obowiązku

⁴ § 1 pkt 2 lit. b) rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 lutego 2017 r, w sprawie wyznaczenia Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie do prowadzenia niektórych spraw celnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 228)

stosowania tego formularza, to jednak zaleca się jego wykorzystywanie, co zdecydowanie ułatwi proces wnioskowania oraz skróci czas załatwiania formalności.

Elementy wniosku

Dane zawarte we wniosku wskazane przez wnioskodawcę jako "Poufne", podlegają ochronie zgodnie z art. 12 unijnego kodeksu celnego i nie będą zawarte w treści WIP.

Wnioskodawca i posiadacz

Wnioskodawca wskazuje nazwę, adres siedziby (kod pocztowy, miejscowość, ulicę, numer domu, numer lokalu), telefon, faks i adres e-mail. Należy również wskazać numer EORI oraz numer świadectwa AEO (jeżeli wnioskodawca je posiada).

W przypadku przedstawicielstwa pośredniego należy wskazać nazwę i adres przedstawiciela jako wnioskodawcy. Przedstawiciel pośredni wskazuje swój numer EORI i on będzie także posiadaczem decyzji WIP.

Jeżeli wnioskodawca jest reprezentowany bezpośrednio, przedstawiciel podaje we wniosku swoje dane i adres oraz również swój numer EORI. Posiadaczem decyzji WIP będzie jednak w tym przypadku podmiot, na którego rzecz występuje z wnioskiem. Należy więc we wniosku wskazać także dane posiadacza, w tym jego numer EORI.

Przedstawiciel przedstawia organowi celnemu odpowiednie pełnomocnictwo poświadczające upoważnienie udzielone przez reprezentowany przez niego podmiot gospodarczy.

Wnioskodawca może też wskazać dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej, osoby upoważnionej do kontaktów. Osoba tak wyznaczona jest odpowiedzialna za kontaktowanie się z organem celnym w sprawie wniosku, a organ celny może się z nią kontaktować w trakcie jego rozpatrywania.

Klasyfikacja towarów w nomenklaturze taryfowej

Wnioskodawca wskazuje pozycję/podpozycję (kod nomenklatury HS/CN) produktu objętego wnioskiem. Klasyfikacja ta służy tylko jako wskazówka i nie jest wiążąca dla organu celnego, za wyjątkiem posiadania decyzji WIT (jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem decyzji WIT dla tych samych towarów, wskazuje kod określony w tej decyzji).

Kod nomenklatury taryfowej musi być wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić identyfikację towaru i w konsekwencji odpowiedniej reguły mającej zastosowanie przy ustaleniu pochodzenia.

Opis towarów i ich oznaczenie handlowe

Należy podać krótki opis towaru (opis ten powinien zawierać w szczególności nazwę handlową). Jeżeli opis jest obszerniejszy, należy wpisać tylko nazwę towaru i umieścić

adnotację "opis towaru stanowi załącznik", a załącznik ten należy dołączyć do wniosku.

Skład towarów

Wnioskodawca wskazuje skład towarów, jeżeli informacje te są niezbędne do ustalenia pochodzenia.

Kraj pochodzenia i podstawa prawna

Należy podać proponowany kraj lub region pochodzenia, uzasadniając go przywołaniem podstawy prawnej wskazującej na regułę pozwalającą ustalić pochodzenie towaru. Należy więc wykazać, że elementy wskazanej reguły pochodzenia towaru są spełnione w danym przypadku.

Jeżeli wniosek dotyczy ustalenia pochodzenia niepreferencyjnego, wnioskodawca wskazuje art. 59 UKC, a jeżeli wniosek dotyczy ustalenia pochodzenia preferencyjnego, wskazuje art. 64 UKC oraz odpowiednią umowę lub porozumienie preferencyjne z państwem spoza UE, w odniesieniu do której (-ych) w Unii mają zastosowanie środki preferencyjne, i dla których wnioskodawca zamierza wykorzystać WIP.

Cena ex-works

Należy wskazać cenę ex-works produktu wyrażoną w złotych polskich, jeśli reguła pozwalająca ustalić pochodzenie towaru odnosi się do ceny ex-works.

Użyte materiały

Należy wymienić wszystkie materiały (surowce, prefabrykaty, półprodukty, części itp.) używane w toku produkcji towaru i ich pochodzenie (określone na podstawie tej samej podstawy prawnej co podstawa zastosowana w odniesieniu do produktu końcowego). Informacje te powinny być na tyle szczegółowe, na ile przewiduje to reguła pochodzenia dla danego towaru. Można to sporządzić w formie załącznika, a załącznik ten należy dołączyć do wniosku.

Opis procesu przetwarzania koniecznego do uzyskania pochodzenia

Należy zamieścić opis procesu produkcji (obróbki, przeróbki, przetworzenia) na tyle szczegółowy, na ile przewiduje to dana reguła pozwalająca ustalić pochodzenie towaru, czyli informacje o procesach lub przetworzeniach, które mają miejsce przy wytwarzaniu produktu, ich chronologiczną kolejność, charakter przeprowadzonych procesów (metoda produkcji, użyte maszyny, niezbędny know-how oraz wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być przydatne). Można to sporządzić w formie załącznika, a załącznik ten należy dołączyć do wniosku.

Powołanie się na już wydaną wiążącą informację o pochodzeniu (WIP)

Informacja ta dotyczy decyzji WIP odnoszących się do towarów identycznych lub podobnych. Nie muszą to być decyzje WIP udzielone wnioskodawcy. Należy podać numer i datę powoływanej WIP oraz nazwę organu, który ją wydał.

Powołanie się na już wydaną wiążącą informację taryfową (WIT)

Informacja ta dotyczy decyzji WIT odnoszących się do towarów identycznych lub podobnych. Nie muszą to być decyzje WIT udzielone wnioskodawcy. Należy podać numer i datę powoływanej WIT oraz nazwę organu, który ją wydał.

Informacje dodatkowe

Należy wskazać wszelkie dodatkowe informacje, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o udzieleniu wiążącej informacji o pochodzeniu.

Dodatkowe informacje, o które może m.in. zostać poproszony wnioskodawca:

- czy posiada informacje na temat wszelkich postępowań prawnych lub administracyjnych dotyczących pochodzenia będących w toku w UE lub na temat orzeczenia sądu w sprawie pochodzenia wydanego już w UE w odniesieniu do danych towarów. Jeżeli tak, podaje się nazwę i adres sądu, sygnaturę sprawy w toku i/lub wyroku oraz wszelkie inne istotne informacje.
- wskazanie miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne jego główne księgi rachunkowe na potrzeby celne, jeżeli miejsce to nie znajduje się w tym samym państwie członkowskim niż to, w którym wniosek jest składany.
- czy wniosek dotyczy planowanego przywozu czy wywozu.

Załączniki

Wnioskodawca może przedstawić wszelkie zdjęcia, broszury, próbki lub inne dokumenty dotyczące składu towarów i ich materiałów składowych, które mogą pomóc w opisie procesu wytwarzania lub przetwarzania, którym poddano materiały.

Wnioskodawca wskazuje łączną liczbę załączonych dokumentów i przedstawia ich wykaz, który zawiera rodzaj i (w stosownych przypadkach) numer identyfikacyjny i datę wystawienia dokumentu lub dokumentów załączonych do wniosku.

Wnioskodawca sporządzając wniosek o wydanie WIP wyraża zgodę na gromadzenie przekazanych informacji w bazie danych Komisji Europejskiej, jak również zgodę na publikację tych informacji w Internecie, z wyłączeniem danych oznaczonych jako poufne. Dodatkowo wnioskodawca zobowiązuje się do przedłożenia na żądanie organów celnych tłumaczenia załączonych dokumentów na język polski. Składa także oświadczenie o prawdziwości i aktualności danych zawartych we wniosku, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Imię i nazwisko oraz podpis wnioskodawcy

Wniosek składany w formie papierowej musi być podpisany przez upoważnioną do tego osobę. W przypadku, gdy wniosek został złożony i podpisany przez upoważnionego przedstawiciela, stosowne upoważnienie powinno być udostępnione organowi celnemu.

3. Przygotowanie decyzji WIP

Decyzja w sprawie WIP musi zostać podjęta w terminie 120 dni od daty przyjęcia wniosku (art. 22 ust. 3 UKC i art. 13 ust. 1 UKC-RD).

Okres 120 dni może zostać przedłużony maksymalnie o 30 dni, jeżeli organ celny uzna to przedłużenie za konieczne w celu sprawdzenia dostarczonych informacji. W przypadkach, w których analiza laboratoryjna zostanie uznana za niezbędną, a jej zakończenie nie jest możliwe w terminie 30 dni, okres na wydanie decyzji może zostać przekroczony. Organ celny informuje wnioskodawcę o powodach takiego przedłużenia.

Jeżeli w trakcie sprawdzania informacji zamieszczonych we wniosku organ celny stwierdzi, że nie posiada wszystkich informacji umożliwiających ustalenie pochodzenia lub przekazane informacje są w sposób oczywisty błędne, organ celny zwraca się do wnioskodawcy o dostarczenie odpowiednich informacji w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć 30 dni.

Jeżeli organ celny zażądał od wnioskodawcy dodatkowych informacji, a wnioskodawca nie dostarczył ich w wyznaczonym przez organ celny terminie lub dostarczone informacje nie umożliwiają organowi celnemu ustalenie pochodzenia, organ ten podejmuje decyzję odmawiającą wydania WIP. Decyzja ta wskazuje powody, dla których nie można wydać WIP i może zawierać informację, że wnioskodawca może złożyć nowy wniosek po uzyskaniu wszystkich niezbędnych informacji.

Zgodnie z art. 22 ust. 3 UKC organ celny powiadamia wnioskodawcę o wydaniu decyzji WIP. Powinno to zostać dokonane w terminie 120 dni lub w przedłużonym terminie 150 dni od daty przyjęcia wniosku. Decyzja WIP jest wydawana w formie zgodnej z formularzem określonym w załączniku 12-02 do UKC-RW.

4. Zarządzanie decyzjami WIP

Gdy importer (w przypadku zgłoszeń przywózowych) lub eksporter (w przypadku zgłoszeń wywózowych) jest w posiadaniu ważnej decyzji WIP obejmującej towary ujęte w zgłoszeniu, zobowiązany jest w nim wskazać numer odpowiedniej decyzji WIP. Jeżeli posiadacz wskazał numer decyzji WIP w zgłoszeniu celnym, organ celny może zwrócić się do niego o jej przedstawienie.

Organy celne powinny upewnić się, że towary objęte zgłoszeniem celnym są takie same jak towary, w odniesieniu do których wydano WIP. Do posiadacza decyzji WIP należy wykazanie, że w kontekście danej procedury celnej przedmiotowe towary oraz okoliczności decydujące o nabyciu pochodzenia odpowiadają pod każdym względem towarom i okolicznościom określonym w decyzji WIP (art. 33 ust. 4 lit. b) UKC).

Posiadacz decyzji niezwłocznie informuje organy celne o wszelkich okolicznościach zaistniałych po wydaniu decyzji, a mogących wpływać na jej dalsze obowiązywanie lub jej treść (art. 23 ust. 2 UKC).

Decyzje WIP są ważne przez okres trzech lat od dnia, w którym zaczęły obowiązywać (art. 33 ust. 3 UKC). Mogą one jednak przestać obowiązywać, zostać unieważnione lub cofnięte przed upływem tego okresu – patrz pkt 5 Wytycznych.

Na wniosek posiadacza decyzja WIP może nadal być stosowana w odniesieniu do wiążących umów zawartych na podstawie decyzji WIP, zanim ta decyzja utraciła ważność lub została cofnięta. Przedłużone stosowanie nie ma miejsca w przypadku, gdy decyzja WIP była wydana w odniesieniu do towarów, które mają zostać wywiezione. Okres przedłużonego stosowania nie może przekraczać 6 miesięcy od daty utraty ważności lub od daty cofnięcia decyzji WIP.

Aby skorzystać z możliwości przedłużonego stosowania decyzji WIP, posiadacz decyzji składa wniosek do organu celnego, który wydał decyzję, w terminie 30 dni od dnia, w którym utraciła ona ważność lub została cofnięta, wskazując ilości, dla których wnosi o przedłużone stosowanie, oraz państwo lub państwa członkowskie, w których towary zostaną poddane formalnościom celnym w okresie przedłużonego stosowania. Organ celny wydaje decyzję w sprawie przedłużonego stosowania oraz powiadamia niezwłocznie o tym posiadacza decyzji, nie później niż w terminie 30 dni od daty otrzymania wszelkich informacji niezbędnych do wydania tej decyzji.

5. Koniec ważności decyzji WIP

Decyzje WIP są ważne przez okres trzech lat od dnia, w którym zaczęły obowiązywać. Jednakże decyzja WIP traci ważność przed upływem tego okresu, jeżeli:

- Unia przyjęła rozporządzenie lub zawarła umowę, które mają zastosowanie w Unii, a decyzja WIP przestaje być (ze skutkiem od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia lub tej umowy) zgodna z przepisami w nich ustanowionymi.
- Przestała być zgodna z Porozumieniem WTO w sprawie reguł pochodzenia lub z notami wyjaśniającymi lub z opinią w sprawie pochodzenia przyjętą do celów interpretacji tego porozumienia, ze skutkiem od daty ich opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Na zasadzie odstępstwa od art. 23 ust. 3 UKC i art. 27 UKC decyzje WIP unieważniają się, jeżeli opierają się one na nieprawidłowych lub niekompletnych informacjach

dostarczanych przez wnioskodawców. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej unieważnieniu. Unieważnienie decyzji staje się skuteczne od dnia, w którym pierwotna decyzja stała się skuteczna. Unieważnienie decyzji WIP podlega warunkom określonym w art. 22 ust. 6 UKC w odniesieniu do prawa do bycia wysłuchanym.

Organ celny, które wydał decyzję w sprawie wiążących informacji o pochodzeniu, może w każdym momencie ją cofnąć, jeżeli nie jest zgodna z przepisami prawa celnego lub jeżeli jeden lub kilka warunków wymaganych do jej wydania nie zostało spełnionych lub przestały być spełniane (art. 28 i 34 ust. 5 UKC).

Decyzja WIP nie może zostać cofnięta na wniosek posiadacza decyzji.

Organ celny cofa decyzję WIP w następujących okolicznościach:

- jeżeli przestała być zgodna z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ze skutkiem od daty opublikowania sentencji tego wyroku w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej; lub
- w przypadku, gdy Komisja przyjęła decyzję zobowiązującą państwa członkowskie do cofnięcia decyzji WIP w celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia.

Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej cofnięciu. Cofnięcie staje się skuteczne z dniem doręczenia powiadomienia, lub z dniem uznania go za doręczone. Cofnięcie decyzji WIP podlega warunkom określonym w art. 22 ust. 6 UKC, dotyczącym prawa do bycia wysłuchanym.

Załącznik :

Wniosek o udzielenie wiążącej informacji o pochodzeniu